

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4662

гр. София, 20.06.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав, в закрито заседание на 20.06.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **7276** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК във вр.с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Образувано е във връзка с Решение № 9264 от 06.07.2018 г., постановено от Върховния административен съд по адм.дело № 6449/2017 г., с което е отменено Решение № 2031 от 27.03.2017 г. на АССГ по адм.дело № 10239/2015 г., и делото е върнато за ново разглеждане на тѣжба вх.№ 12389/09.07.2015 г. с характер на искова молба, предявена от Е. Д. М. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН], срещу Министерството на правосъдието (съгласно уточнение в с.з. на 04.04.2019 г.), и срещу Главна дирекция "Охрана" в Министерството на правосъдието, с искане за присъждане сума в размер на 20 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени на ищеца на 18.06.2015 г. вследствие незаконосъобразни действия и бездействия на служители от Главна дирекция "Охрана" в Министерството на правосъдието, ведно с лихва от 18.06.2015 г. до окончателното изплащане на сумата, както и разходите по делото. В с.з. 04.04.2019 г. и 13.06.2019 г. ищецът е поискал да му бъде предоставена правна помощ. В тази връзка Съдът даде възможност на последния да представи декларация с актуални данни за относимите обстоятелства и такава постъпи на 17.06.2019 г. В декларацията ищецът е заявил, че той и съпругата му не притежават недвижими имоти.

От адм.дело № 3120/2018 г. на АССГ, образувано по тѣжба от същото лице, от Агенцията по вписванията е представена справка от 16.03.2018 г. за имотното му състояние, приобщена по настоящото дело. От нея се установява (поредни номера 2 и 3), че ищецът е собственик на идеални части от няколко селскостопански сгради и на поземлени имоти в [населено място], [улица]. От други дела с ищец Е. М. на Съда е служебно известна тезата на ищеца, че с този имот няма нищо общо, че имотът е продаден чрез измама на някакъв човек, който си го ползва да си изгради авто къща за

части втора употреба.

Съдът намира за несъстоятелни така изложените доводи, тъй като същите са голословни и неподкрепени с никакви доказателства. Обстоятелството, че дадено лице е собственик на определен имот, респ. че не е собственик на имот, се установява с влязло в сила съдебно решение, каквото в случая не е налице. Следва да се има предвид, че дори да се допусне ищецът да е лишен от владение върху имота в [населено място], той продължава да е собственик на недвижимостта. Наличието на недвижим имот, който би могъл да послужи на ищеца като източник на доходи, е пречка да се приеме, че същият не разполага със средства за заплащане на адвокатска защита.

Разпоредбата на чл.23, ал.3 от Закона за правната помощ предвижда по административни дела правна помощ да се предоставя в случаите, когато въз основа на представени доказателства от съответните компетентни органи Съдът прецени, че страната няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение, като вземе предвид: доходите на лицето и на неговото семейство; имущественото състояние, удостоверено с декларация; семейното положение; здравословното състояние; трудовата заетост; възрастта; други констатираны обстоятелства. Представените от Е. М. доказателства не обосновават по несъмнен начин, че той не разполага със средства за заплащане на адвокатско възнаграждение, тъй като притежава недвижим имот. Освен изложеното, според чл.23, ал.1, ал.2 ЗПП системата за правна помощ по чл.21, т.3 от същия закон (процесуално представителство) обхваща случаите, при които по силата на закон задължително се предвижда адвокатска защита или представителство, както и случаите, когато страната по гражданско или административно дело не разполага със средства за заплащане на адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това. За да бъде предоставена правна помощ, е необходимо, освен страната (жалбоподател/ищец) да желае това и да не разполага с финансови средства да ангажира адвокат, интересите на правосъдието да изискват осъществяване на процесуално представителство, посредством адвокат. Определените от закона три предпоставки са в кумулативна връзка и за конкретния случай последното изискване не е изпълнено. Няма данни какво налага назначаването на такъв представител и какви интереси на правосъдието го изискват.

С оглед предмета на делото адвокатската защита не е задължителна по силата на закона и не е необходима, за да може ищецът сам да отговори на уточняващите въпроси, които Съдът постави, още повече, че същият ищец е автор на няколко десетки искиви молби със сходен предмет, но визиращи различни периоди от време. Освен това, не Съдът е компетентен да предоставя правна помощ по смисъла на чл.21, т.2 ЗПП - подготовка на документи за завеждане на дело – по силата на чл.25, ал.2 от закона решението в този случай се взема от председателя на националното бюро за правна помощ. С оглед на всичко изложено дотук следва да се приеме, че в случая на ищеца не следва да се предоставя правна помощ.

Така мотивиран, Съдът

О П Р Е Д Е Л И

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за предоставяне на правна помощ по делото.

Преписи от определението да се връчат на страните.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния

административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: